

§ 5.

Udgifter ved de i en Kjøbstad indlemmede Eiendommers Overførelse fra en til en anden Jurisdiktions Skjode- og Panteprotokoller, ved deres Omfkrivning i Registre over Statteoppebørsler og deslige afholdes af Kjøbstadkommunens Kasse.

§ 6.

Denne Lov gjælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Den af Indenrigsministeriet i Henhold til kongelig Resolution af 2den Juli 1870 nedfattede Kommission til Undersøgelse og Overveieelse af de Provindskjøbstæderne vedrørende Forhold har i sin til Indenrigsministeriet afgivne Betænkning blandt Andet foreslaaet, at der ved Lov gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til at paabyde, at Landgrunde eller Landdistrikter, som omslutes af eller støde umiddelbart til en Kjøbstad, indlemmes i denne og gaa over til at blive Kjøbstadgrund, naar Byraadet herom indgiver et Andragende, der tiltrædes af Landdistriktets kommunale Bestyrelse eller af mindst Halvdelen af de Grundeiere, hvis Eiendomme paatænkes indlemmede. Grundtanken i dette Forslag maa fuldstændig billigis. Ifølge den bestaaende Ret har Regjeringen nemlig vel Bemyndigelse til at indlemme Landgrunde i en Kjøbstad, men Regjeringens Befoielse hertil er dog anset betinget af, at vedkommende Eier af Grunden samtykker i en saadan Foranstaltning, og Erfaringen har vist, at et saadant Samtykke vanskeligt lader sig erhverve fra samtlige Eiere, naar der er Spørgsmaal om under en Kjøbstad at inddrage et Areal, hvis enkelte Dele besiddes af et store Antal Personer, medens der dog, som af Kommissionen fremhævet, kan forekomme Tilfælde, hvor det maa siges at være i vedkommende Landkommunes og Kjøbstads Interesse, at en saadan Indlemmelse finder Sted. Hvor Veie paa den ene Side begrændses af bebygget Landgrund og paa den anden Side af Kjøbstaden, eller hvor Kjøbstadgader umiddelbart udmunde i Landdistriktet, eller hvor en enkelt til et Landsogn hørende Grund paa alle Sider er omgivet af Kjøbstadgade eller af Kjøbstadgrunde, eller hvor det til en Kjøbstadskommune hørende Areal har en saadan Form,

at en naturlig Udvidelse af Kjøbstadgrunden ikke kan finde Sted, f. Ex. naar de omliggende Landkommuner fileformigt skyde sig ind i Kjøbstadens Territorium, vil Kjøbstadskommunen ofte hindres i Udførelsen af kommunale Foretagender, som ere til sælles Nytte for Beboerne saavel paa Kjøbstadens som paa Landets Grund, men til hvilke den enten ikke kan erholde Bidrag fra Eierne af Landgrundene, eller som maatte overhovedet ikke kunne fremmes uden med Gihvervelse af Samtykke fra samtlige Eiere af vedkommende Landgrunde. Paa den anden Side vil det, navnlig hvor en tættere bebygget Del af Landdistriktet skyder sig ind paa Kjøbstaden, ofte være Landdistriktet af Bigtighed, at en Indlemmelse i Kjøbstaden foregaar, saavel fordi den fattigere Befolkning fra Kjøbstaden vil søge ud til de billigere Boliger paa Landet og derved forsøge Landkommunens Udgifter til Fattigvæsenet, som paa Grund af, at der ikke i Landdistriktet vil kunne udøves de Næringsbrug, hvis Drift er betinget af en vis Afstand fra Kjøbstaden, hvorved Eierne mulig ville blive afstaarne fra at anvende deres Eiendomme paa den naturligeste og fordelagtigste Maade.

Den Bevæggrund, der leder Eierne af Landgrunde til at vægre sig ved at meddele Samtykke til disses Indlemmelse i vedkommende Kjøbstad i de Tilfælde, hvor saadan Indlemmelse af de ovenberørte Hensyn maa anses ønskelig, udspringer hyppigst fra, at der herved vil paadrages deres Eiendomme store og andre Byrder, end der paahviler dem, saalænge de høre til en Landkommune. Bygningsafgiften er saaledes i Kjøbstæderne mere byrdefuld for de faste Eiendomme end paa Landet, og de kommunale Afgifter af de faste Eiendomme ere i Reglen høiere i Kjøbstad-